



---

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

---

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: GEORGE'S MARVELLOUS MEDICINE

Από τις Εκδόσεις PUFFIN BOOKS, Λονδίνο 1981

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το θαυματουργό φάρμακο**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Quentin Blake

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τόνια Καφετζάκη

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Roald Dahl Nominee Ltd, 1981

© Εικονογράφησης: Quentin Blake, 1981

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 1993

Δεύτερη έκδοση: Απρίλιος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1161-3

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1261-0

*Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.**

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • [www.psychogios.gr](http://www.psychogios.gr)

**PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.**

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • [www.psychogios.gr](http://www.psychogios.gr)

# ΡΟΑΛΝΤ ΝΤΑΛ

## Το θαυματουργό ΦΑΡΜΑΚΟ



Μετάφραση:  
Τόνια Καφετζάκη



*Το γνωρίζατε ότι υπάρχει κάτι παραπάνω στον Ρόαλντ Νταλ από καλές ιστορίες; Το γνωρίζατε ότι το 10%\* των δικαιωμάτων του συγγραφέα διατίθεται στα φιλανθρωπικά ιδρύματα που φέρουν το όνομά του;*

Ο Ρόαλντ Νταλ είναι διάσημος για τις ιστορίες και τα στιχάκια του, όμως είναι λιγότερο γνωστό το πόσο συχνά έκανε τα αδύνατα δυνατά για να βοηθάει τα παιδιά με σοβαρές ασθένειες. Σήμερα, το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ συνεχίζει το εξαιρετικό έργο του συγγραφέα βοηθώντας χιλιάδες παιδιά που αντιμετωπίζουν αιματικά ή νευρολογικά προβλήματα – θέματα που πάντα ήταν σημαντικά για τον Ρόαλντ Νταλ. Επίσης, προσφέρει ουσιαστική υποστήριξη όπως νοσηλευτικό προσωπικό και ιατρικό εξοπλισμό, αλλά και την απαραίτητη ψυχαγωγία σε παιδιά από ολόκληρη την Αγγλία, ενώ στηρίζει τα παιδιά όλου του κόσμου προωθώντας την έρευνα.

Θέλεις να κάνεις κι εσύ κάτι θαυματουργό για να βοηθήσεις; Μάθε πώς στο [www.roalddahlcharity.org](http://www.roalddahlcharity.org)

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ, που εδρεύει στο Γκρέιτ Μίσειντεν λίγο έξω από το Λονδίνο, βρίσκεται στο χωριό του Μπάκιγγχαμσιρ όπου ζούσε και έγραφε ο Ρόαλντ Νταλ. Στην καρδιά του Μουσείου, σκοπός του οποίου είναι να εμπνεύσει την αγάπη για την ανάγνωση και τη γραφή, εκτίθεται το μοναδικό αρχείο του από επιστολές και χειρόγραφα. Εκτός από δύο χώρους όπου οι επισκέπτες μπορούν να διασκεδάσουν μαθαίνοντας για τη ζωή και το έργο του συγγραφέα, το Μουσείο στεγάζει επίσης ένα διαδραστικό Κέντρο Ιστορίας, το οποίο πλέον φιλοξενεί την περίφημη συγγραφική καλύβα του Νταλ. Πρόκειται για ένα μέρος όπου δάσκαλοι, μαθητές και οικογένειες μπορούν να εξερευνήσουν το συναρπαστικό κόσμο της δημιουργικότητας, της ανάγνωσης και της γραφής.



[www.roalddahlmuseum.org](http://www.roalddahlmuseum.org)

Το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ (RDMCC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1137409.

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ (RDMSC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1085853.

Το νεοϊδρυθέν Ευαγές Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (Roald Dahl Charitable Trust) υποστηρίζει το έργο των RDMCC και RDMSC.

---

\* Τα δικαιώματα αυτά είναι καθαρά.

## Περιεχόμενα

Η γιαγιά.....	9
Ένα θαυμάσιο σχέδιο.....	19
Ο Τζορτζ αρχίζει να φτιάχνει το φάρμακο .....	23
Τα χάπια για τα ζώα .....	32
Να τι σκάρωσε ο Τζορτζ .....	38
Καφέ μπιργιά.....	41
Η γιαγιά παίρνει το φάρμακο.....	44
Η καφέ κότα .....	55
Το γουρούνι, τα βόδια, τα πρόβατα, το πόνι και το κατσικάκι.....	64
Ένας γερανός για τη γιαγιά.....	74
Η καταπληκτική ιδέα του κυρίου Κράνκι .....	80
Θαυματουργό φάρμακο Νο 2 .....	86
Θαυματουργό φάρμακο Νο 3 .....	92
Θαυματουργό φάρμακο Νο 4 .....	96
Αντίο, γιαγιά.....	99

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ: Μην επιχειρήσετε να φτιάξετε κι εσείς στο σπίτι το Θαυματουργό Φάρμακο του Τζορτζ. Θα ήταν πολύ επικίνδυνο.

## Η γιαγιά

Πάω στο χωριό για ψώνια», είπε η μητέρα του Τζορτζ στον Τζορτζ το Σάββατο το πρωί. «Να 'σαι καλό παιδί και πρόσεξε μην κάνεις καμιά αταξία».

Δεν υπάρχει τίποτα πιο ανόητο για να πεις σ' ένα μικρό αγόρι. Αρχίζει αμέσως ν' αναρωτιέται τι είδους αταξία θα μπορούσε να κάνει.

«Και μην ξεχάσεις να δώσεις στη γιαγιά το φάρμακό της στις έντεκα», είπε η μητέρα και βγήκε έξω κλείνοντας πίσω της την πόρτα.

Η γιαγιά, που λαγοκοιμόταν στην πολυθρόνα της δίπλα στο παράθυρο, άνοιξε το ένα της μικρό, παμπόνηρο μάτι κι είπε:

«Άκουσες τι είπε η μητέρα σου, Τζορτζ. Μην ξεχάσεις το φάρμακό μου».

«Όχι, γιαγιά», απάντησε ο Τζορτζ.

«Και φρόντισε να φερθείς καλά όσο θα λείπει».

«Μάλιστα, γιαγιά», ξαναείπε ο Τζορτζ.

Ο Τζορτζ βαριόταν τόσο που του ερχόταν να βάλει τα κλάματα. Δεν είχε ούτε αδελφό ούτε αδελφή. Ο πατέρας του ήταν αγρότης και καθώς η φάρμα όπου ζούσαν ήταν χιλιόμετρα μακριά από οπουδήποτε, δεν έβρισκε ποτέ παιδιά για να παίξει μαζί τους. Είχε πια βαρεθεί να κοιτάζει τα γουρούνια, τις κόττες, τις αγελάδες και

τα πρόβατα. Είχε βαρεθεί ακόμη περισσότερο να ζει στο ίδιο σπίτι μ' αυτό το απαίσιο, γκρινιάρικο, γέρικο πλάσμα που ήταν η γιαγιά του. Άσε που το να τη φροντίζει, και μάλιστα ολομόναχος, δεν ήταν βέβαια ο πιο διασκεδαστικός τρόπος για να περάσει κανείς το πρωινό του Σαββάτου.

«Μπορείς να μου ετοιμάσεις ένα ωραίο φλιτζάνι τσάι για αρχή», είπε η γιαγιά στον Τζορτζ. «Έτσι δε θα μπορέσεις να κάνεις καμιά αταξία για λίγα λεπτά τουλάχιστον».

«Μάλιστα, γιαγιά», είπε ο Τζορτζ.

Του ήταν αδύνατο να μην αντιπαθεί τη γιαγιά του. Ήταν μια εγωίστρια στριμμένη γριά. Είχε κιτρινοκαφέ δόντια κι ένα μικρό σουφρωμένο στόμα που έμοιαζε υπερβολικά με τον πισινό του σκύλου.

«Πόση ζάχαρη θέλεις στο τσάι σου σήμερα, γιαγιά;» ρώτησε ο Τζορτζ.

«Μία κουταλιά», του απάντησε εκείνη, «και χωρίς γάλα».

Πολλές γιαγιάδες είναι αξιαγάπητες, ευγενικές γριούλες, πρόθυμες να κάνουν διάφορα πράγματα για σένα. Όχι όμως αυτή εδώ. Περνούσε όλη την ημέρα και κάθε μέρα καθισμένη στην πολυθρόνα της δίπλα στο παράθυρο και διαρκώς παραπονιόταν, γκρινίαζε, μουρμούριζε για το ένα ή για το άλλο. Ούτε μια φορά, ούτε στις πιο καλές της δεν είχε χαμογελάσει στον Τζορτζ ούτε του είχε πει «Πώς είσαι σήμερα, Τζορτζ;» ή «Δεν παίζουμε μια παρτίδα φιδάκι εσύ κι εγώ;» ή «Πώς πήγε το σχολείο σήμερα;» Δε νοιαζόταν για κανέναν άλλον άνθρωπο, μόνο ο εαυτός της την απασχολούσε. Ήταν μια απαίσια γριά μέγαιρα.



Ο Τζορτζ πήγε στην κουζίνα κι έφτιαξε για τη γιαγιά ένα φλιτζάνι τσάι. Έβαλε ένα κουταλάκι ζάχαρη και καθόλου γάλα. Ανακάτεψε καλά τη ζάχαρη και πήγε το φλιτζάνι στο σαλόνι.

Η γιαγιά ρούφηξε λίγο τσάι.

«Δεν είναι αρκετά γλυκό», είπε. «Βάλε περισσότερη ζάχαρη».

Ο Τζορτζ ξαναπήγε το φλιτζάνι στην κουζίνα και πρόσθεσε άλλη μία κουταλιά ζάχαρη. Το ανακάτεψε ξανά και το πήγε προσεκτικά στη γιαγιά.

«Πού είναι το πιατέλο;» είπε εκείνη. «Δεν πρόκειται να δεχτώ φλιτζάνι χωρίς πιατέλο».

Ο Τζορτζ της έφερε και πιατέλο.



«Πού είναι το κουταλάκι, παρακαλώ;»

«Το ανακάτεψα εγώ το τσάι για σένα, γιαγιά. Το ανακάτεψα πάρα πολύ καλά».

«Θα ανακατέψω εγώ η ίδια το τσάι μου, ευχαριστώ πολύ», ξαναείπε εκείνη. «Φέρε μου ένα κουταλάκι».

Ο Τζορτζ της έφερε ένα κουταλάκι.

Όταν οι γονείς του Τζορτζ ήταν στο σπίτι, η γιαγιά ποτέ δε διέταζε τον Τζορτζ με τέτοιο τρόπο. Μόνο όταν ήταν μόνοι τού φερόταν άσχημα.

«Ξέρεις ποιο είναι το πρόβλημα μ' εσένα;» είπε η γιαγιά καρφώνοντάς τον μ' εκείνα τα λαμπερά μικρά κακά μάτια της πάνω από το χείλος του φλιτζανιού. «Ψηλώνεις πολύ γρήγορα. Τα αγόρια που ψηλώνουν τόσο γρήγορα γίνονται βλάκες και τεμπέληδες».

«Μα δεν μπορώ να κάνω τίποτα γι' αυτό, γιαγιά», απάντησε εκείνος.

«Μπορείς και παραμπορείς», τον αποπήρε. «Το να ψηλώνεις είναι μια απαίσια παιδική συνήθεια».

«Πρέπει όμως να ψηλώνουμε, γιαγιά. Αν δεν ψηλώνουμε, δε θα γίνουμε ποτέ μεγάλι».

«Παλιόπαιδο, παλιόπαιδο», φώναξε η γιαγιά. «Κοίταξε εμένα. Ψηλώνω εγώ; Όχι βέβαια».

«Κάποτε όμως κι εσύ ψηλώνες, γιαγιά».

«Πολύ λίγο όμως», απάντησε η ηλικιωμένη γυναίκα. «Το παράτησα από πολύ μικρή ακόμη, όπως κι όλες τις άλλες απαισίες παιδικές συνήθειες σαν την τεμπελιά, την ανυπακοή, τη λαιμαργία, τα χαϊδέματα, την ακαταστασία και την ανοησία. Εσύ δεν έχεις καθόλου απαλλαγεί απ' όλα αυτά, ε, έχεις;»

«Μα είμαι ακόμη ένα μικρό αγόρι, γιαγιά».

«Είσαι οκτώ χρόνων», είπε εκείνη περιφρονητικά. «Δηλαδή αρκετά μεγάλος για να 'χεις περισσότερο μυαλό. Αν δε σταματήσεις σύντομα να ψηλώνεις, σε λίγο θα 'ναι πολύ αργά».

«Πολύ αργά για ποιο πράγμα, γιαγιά;»

«Είναι γελοίο», συνέχισε εκείνη, «είσαι σχεδόν τόσο ψηλός όσο κι εγώ».

Ο Τζορτζ έριξε μια ματιά στη γιαγιά. Οπωσδήποτε ήταν πολύ μικροκαμωμένη. Τα πόδια της ήταν τόσο κοντά που χρειαζόταν να 'χει σκαμνάκι για να τ' ακουμπά, και το κεφάλι της δεν έφτανε ούτε ως τα μισά στην πλάτη της πολυθρόνας.

«Ο μπαμπάς λέει πως είναι ωραίο για έναν άντρα να είναι ψηλός», είπε ο Τζορτζ.

«Να μην ακούς τον μπαμπά σου», είπε η γιαγιά. «Εμένα ν' ακούς».

«Πώς όμως να σταματήσω να ψηλώνω;»

«Να τρως λιγότερη σοκολάτα», πρότεινε η γιαγιά.

«Η σοκολάτα σε κάνει να ψηλώνεις;» ρώτησε ο Τζορτζ.

«Σε κάνει να ψηλώνεις αλλά όχι με τον σωστό τρόπο», είπε μέσα απ' τα δόντια της η γιαγιά. «Προς τα πάνω αντί προς τα κάτω». Η γιαγιά ρούφηξε λίγο τσάι χωρίς να πάρει τα μάτια της από το αγοράκι που στεκόταν μπροστά της. «Ποτέ προς τα πάνω, πάντα προς τα κάτω».

«Μάλιστα, γιαγιά».

«Και σταμάτα να τρως σοκολάτες. Να τρως λάχανο».

«Λάχανο! Αχ, όχι. Δε μ' αρέσει καθόλου το λάχανο», είπε ο Τζορτζ.

«Δεν έχει σημασία τι σ' αρέσει και τι δε σ' αρέσει»,

γρύλισε η γιαγιά. «Αυτό που είναι καλό για σένα, αυτό μετράει. Από αυτή τη στιγμή πρέπει να τρως λάχανο τρεις φορές τη μέρα. Βουνά από λάχανο. Κι αν μάλιστα έχει και κάμπιες μέσα τόσο το καλύτερο για σένα!»

«Μπλιαχ!» είπε ο Τζορτζ.

«Οι κάμπιες σου χαρίζουν μυαλό», είπε η ηλικιωμένη γυναίκα.

«Η μαμά τα ξεπλένει και πετάει τις κάμπιες στον νεροχύτη».

«Η μαμά σου είναι τόσο ανόητη όσο κι εσύ», είπε η γιαγιά. «Το λάχανο δεν έχει καμιά γεύση χωρίς λίγες βρασμένες κάμπιες μέσα. Και σαλιγκάρια, επίσης».

«Ε, όχι και σαλιγκάρια!» φώναξε ο Τζορτζ. «Με τίποτα δε θα μπορούσα να φάω σαλιγκάρια!»

«Κάθε φορά που βλέπω ένα ζωντανό σαλιγκάρι σε μαρουλόφυλλο», συνέχισε η γιαγιά, «το καταπίνω γρή-





γορα πριν προλάβει να συρθεί μακριά. Είναι νοστιμότατο». Έσμιξε τα χείλη της τόσο σφιχτά που το στόμα της έγινε μια μικρή σουφρωμένη τρύπα. «Νοστιμότατο», είπε πάλι. «Σκουληκосоαλίγκαρα και σκαθαροκοριοί. Δεν ξέρεις τι είναι καλό για σένα».

«Σίγουρα θ' αστειεύεσαι, γιαγιά».

«Δεν αστειεύομαι ποτέ», είπε. «Τα σκαθάρια είναι ίσως τα καλύτερα απ' όλα. Είναι και τραγανιστά!»

«Γιαγιά! Είναι απαίσιο!»

Η γριά έκανε έναν τρομακτικό μορφασμό αφήνοντας να φανούν εκείνα τα κιτρινοκαφέ δόντια της.

«Αν είσαι τυχερός», είπε, «μπορεί να πετύχεις κανένα σκαθάρι μέσα στα κλωνιά του σέλινου. Τρελαίνομαι για κάτι τέτοιο».

«Γιαγιά! Πώς μπορείς;»

«Βρίσκεις ένα σωρό ωραία πράγματα στο ωμό σέλινο», συνέχισε η γριά. «Καμιά φορά και ψαλιδοσκάθαρα».

«Δε θέλω ν' ακούω τέτοια», φώναξε ο Τζορτζ.

«Ένα μεγάλο χοντρό ψαλιδοσκάθαρο είναι πολύ νόστιμο», επέμεινε η γιαγιά γλείφοντας τα χείλη της. «Πρέπει όμως να 'σαι πολύ γρήγορος, αγαπητέ μου, καθώς το βάζεις στο στόμα σου. Έχει ένα ζευγάρι κοφτερές δαγκάνες στην άκρη του κι αν σου δαγκώσει τη γλώσσα με αυτές, δεν την αφήνει ποτέ. Έτσι πρέπει να το δαγκώσεις εσύ πρώτα, χρατς χρατς, πριν σε δαγκώσει εκείνο».

Ο Τζορτζ το 'βαλε σιγά σιγά για την πόρτα. Ήθελε να απομακρυνθεί το γρηγορότερο απ' αυτή την απαίσια γριά.

«Προσπαθείς να φύγεις μακριά μου», είπε εκείνη δείχνοντας με το δάχτυλό της το πρόσωπο του Τζορτζ. «Προσπαθείς να ξεφύγεις από τη γιαγιά σου».

Ο μικρός Τζορτζ στεκόταν δίπλα στην πόρτα και κοίταζε τη γριά μέγαιρα που καθόταν στην πολυθρόνα της. Εκείνη του ανταπέδωσε το βλέμμα. Μήπως, αναρωτήθηκε ο Τζορτζ, μήπως είναι μάγισσα; Πάντα πίστευε πως οι μάγισσες υπήρχαν μόνο στα παραμύθια με νεράιδες, αλλά τώρα δεν ήταν και τόσο σίγουρος.

«Έλα κοντά μου, αγοράκι», του έγνεψε μ' ένα ροζιασμένο δάχτυλο. «Έλα κοντά μου και θα σου πω ένα σωρό μυστικά».

Ο Τζορτζ δε σάλεψε.

Ούτε κι η γιαγιά σάλεψε.

«Ξέρω πολλά μυστικά», ξανάπε εκείνη, και ξαφνικά χαμογέλασε. Ήταν ένα αχνό παγωμένο χαμόγελο σαν του φιδιού λίγο πριν σε δαγκώσει. «Έλα στη γιαγιά κι εκείνη θα σου ψιθυρίσει μυστικά».

Ο Τζορτζ έκανε ένα βήμα πίσω, πλησιάζοντας περισσότερο την πόρτα.



«Δεν πρέπει να φοβάσαι τη γριά γιαγιά σου», του είπε μ' εκείνο το παγωμένο χαμόγελο.

Ο Τζορτζ έκανε ακόμη ένα βήμα πίσω.

«Μερικοί από μας έχουν μαγική δύναμη που μπορεί να δώσει παράξενα σχήματα στα πλάσματα αυτού του κόσμου...»

Ηλεκτρικό ρεύμα διαπέρασε τη σπονδυλική στήλη του Τζορτζ. Άρχισε να φοβάται.

«...κάποιοι από μας», συνέχισε η γριά, «έχουν φωτιά στις γλώσσες τους, σπίθες στην κοιλιά τους και μαγική δύναμη στις άκρες των δαχτύλων τους...»

«...κάποιοι από μας ξέρουν μυστικά που θα μπορούσαν να κάνουν τα μαλλιά σου να σταθούν όρθια και τα μάτια σου να βγουν από τις κόγχες τους...»

Ο Τζορτζ θα 'θελε να τρέξει μακριά αλλά του φαινόταν πως τα πόδια του ήταν κολλημένα στο πάτωμα.

«...ξέρουμε πώς να κάνουμε τα νύχια σου να πέσουν

αλλά και τα δόντια σου να φυτρώσουν από τα δάχτυλά σου».

Ο Τζορτζ άρχισε να τρέμει. Πιο πολύ απ' όλα τον φόβιζε το πρόσωπό της, το παγωμένο χαμόγελο, τα λαμπερά ακίνητα μάτια.

«Ξέρουμε πώς να σε κάνουμε να ξυπνήσεις το πρωί με μια μακριά ουρά από πίσω».

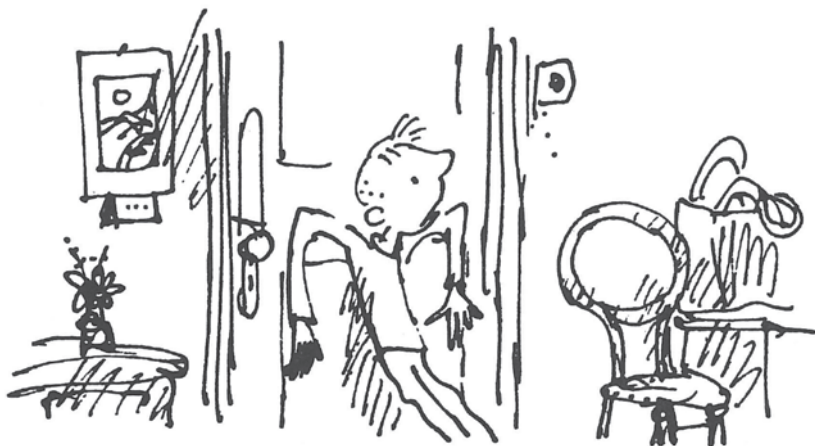
«Γιαγιά!» φώναξε. «Σταμάτα!»

«Ξέρουμε μυστικά, αγαπητέ μου, για σκοτεινά μέρη όπου σκοτεινά πλάσματα στριφογυρίζουν και σέρνονται το ένα πάνω στο άλλο...»

Ο Τζορτζ όρμησε έξω από το δωμάτιο.

«Δεν έχει σημασία πόσο μακριά θα τρέξεις», την άκουσε να λέει. «Δε θα καταφέρεις ποτέ να ξεφύγεις...»

Ο Τζορτζ έτρεξε στην κουζίνα, χτυπώντας πίσω του την πόρτα.





## ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ:



**Μ**ην επιχειρήσετε να φτιάξετε κι εσείς στο σπίτι το **θαυματουργό φάρμακο του Τζορτζ**. Θα ήταν πολύ επικίνδυνο.

**Διαβάστε και τα άλλα απίθανα και συναρπαστικά βιβλία του διάσημου συγγραφέα, που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ.**

[www.roalddahl.com](http://www.roalddahl.com)

10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα από την πώληση αυτού του βιβλίου διατίθενται για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Βλέπε στο εσωτερικό του βιβλίου για λεπτομέρειες.



Από 9 ετών



**Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

[www.psychogios.gr](http://www.psychogios.gr)

ISBN 978-618-01-1161-3



9 786180 111613

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 15764